

Cor i mans per a pregar i servir

Romà Casanova, bisbe de Vic

Què esperen els nostres coetanis dels creients en Crist? Aquesta és una pregunta que ens hauríem de fer sovint els cristians. I, juntament amb aquest interrogant, també aquest altre: Què vol de nosaltres el Senyor en aquests moments de la història que ens pertoca de viure? No n'hi ha prou amb fer el que sempre s'ha fet, així com tampoc no és vàlid pensar que no s'ha fet res bé fins ara i que, per tant, s'ha de començar tot de nou. Mirar amb misericòrdia el passat, i, al mateix temps, amb agraïment, ens ajudarà a viure amb passió el present i a llançar-nos amb esperança cap al futur que tenim al davant.

Posem-nos a redós de santa Maria per presentar-li les nostres necessitats

El Sínode Diocesà continua essent una eina imprescindible per a plantejar-nos, amb discerniment, a la llum de l'Esperit Sant i sempre en la comunió de la fe de l'Església, les dues preguntes expressades anteriorment. En el fons, el camí sinodal que estem fent vol ajudar-nos a sortir de les nostres seguretats i llançar-nos als camins de la voluntat de Déu en el servei dels nostres germans per a ser portadors d'esperança enmig del nostre món.

Iniciem el mes de maig, el qual es dedica, en la devoció del poble cristià, a la Mare de Déu. Hi ha en els cors dels cristians que intenten de batejar al mateix ritme que la mare Església dues preocupacions: que cessi la pandèmia que ens assota i ens fa tant de mal, i que les persones que tenim en les nostres famílies i en els entorns més propers puguin trobar-se amb Crist. Maria, tal com es manifesta en l'escena de les noces de Canà de Galilea, està ben atenta a les necessitats dels altres.

També ara com a mare veu de què tenim necessitat. És una obligació de fills i de germans posar-nos a redós de santa Maria per presentar-li les nostres necessitats, ben concretes, amb noms i rostres, a fi que ella es mostri com el que és: Mare de Déu i mare nostra. Els santuaris i ermites dedicats a Maria d'arreu de la diòcesi s'haurien de convertir aquest mes de maig en fogars de pregària. El sant pare Francesc ens convida a fer-ho realitat. Que Maria sigui per a nosaltres salut dels malalts i estrella de l'evangelització.

Hi ha dues accions que, al meu entendre, manifesten la nostra identitat cristiana: pregar i servir. Maria és model per a nosaltres. El cor i les mans del cristià han de ser instruments de pregària i de servei. Hem de posar la confiança en el Senyor i fer-nos servidors dels germans, començant pels malalts, els ancians i els pobres.

